

3. W przeprowadzeniu inspekcji lub lustracji mogą uczestniczyć nie będący sędziami żołnierze zawodowi i pracownicy cywilni wojska, pełniący służbę lub zatrudnieni w departamencie, którym powierza się wykonywanie czynności pomocniczych, z zastrzeżeniem ust. 1.

§ 8. W zakresie czynności wizytacyjnych sędziowie wizytatorzy są uprawnieni do:

- 1) dokonywania okresowej oceny działalności sędziów i asesorów, którym powierzono pełnienie czynności sędziowskich, w oparciu o badania prawomocnych orzeczeń i zarządzeń,
- 2) badania prawomocnych orzeczeń wydanych przez kandydatów na sędziów wojskowych sądów garnizonowych lub okręgowych na potrzeby Zgromadzenia Sędziów Sądów Wojskowych.

§ 9. 1. Sędzia wizytator wojskowego sądu okręgowego zaznajamia kandydatów, o których mowa w § 8 pkt 2, z wynikami badań orzecznictwa, co najmniej na miesiąc przed terminem Zgromadzenia Sędziów Sądów Wojskowych.

2. Kandydatom przysługuje prawo złożenia wniosku do dyrektora departamentu o ponowne przeprowadzenie czynności, w terminie 7 dni od zaznajomienia się z wynikami badań ich orzecznictwa.

3. Uznając wniosek za zasadny, zleca się niezwłoczne przeprowadzenie badań orzecznictwa kandydata przez sędziego, o którym mowa w § 2 ust. 2 pkt 1. Wyniki badań wizytatorów wraz z wnioskiem kandydata przedstawia się Zgromadzeniu Sędziów Sądów Wojskowych.

§ 10. 1. Z przebiegu inspekcji, lustracji lub wizytacji sporządza się sprawozdanie.

2. Sprawozdanie powinno zawierać w szczególności:

- 1) nazwę przeprowadzonych czynności i problematykę badań,
- 2) ustalenia faktyczne,
- 3) ocenę kontrolowanego,
- 4) ewentualne wnioski o wytknięcie naruszeń obowiązków służbowych,
- 5) w miarę potrzeby sygnalizację konieczności wniesienia kasacji przez Ministra Sprawiedliwości albo wystąpienia z pytaniem prawnym.

3. Sędziowie wizytatorzy w wojskowych sądach okręgowych sygnalizacji, o której mowa w ust. 2 pkt 5, dokonują za pośrednictwem swoich przełożonych.

§ 11. 1. W oparciu o sprawozdanie, o którym mowa w § 10 ust. 1, właściwy organ wydaje zarządzenie, w którym określa termin jego wykonania, a w razie potrzeby podejmuje inne działania, określone w ustawie.

2. Sprawozdanie z każdej czynności sędziego wizytatora wraz z informacją o zastosowanych środkach dyscyplinujących przesyła się do departamentu.

3. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, przedstawia się Ministrowi Sprawiedliwości, jeżeli istnieją podstawy do:

- 1) wniesienia kasacji,
- 2) wystąpienia do Sądu Najwyższego o wyjaśnienie przepisów, których stosowanie wywołuje rozbieżności w orzecznictwie,
- 3) zawiadomienia właściwych organów o konieczności zmiany lub uchylecia przepisów sprzecznych z ustawą,
- 4) w innych przypadkach, jeśli jest do celowe.

§ 12. Jeżeli uzasadniają to wnioski poinspekcyjne lub polustracyjne, w terminie miesiąca od zakończenia tych czynności zwołuje się konferencję w celu omówienia ich wyników, w której uczestniczą w szczególności prezes, sędziowie i asesory kontrolowanego sądu.

§ 13. 1. Prezesi wojskowych sądów okręgowych corocznie, w terminie do dnia 15 stycznia, sporządzają projekt harmonogramu czynności w zakresie nadzoru nad wojskowymi sądami garnizonowymi wraz ze sprawozdaniem z jego realizacji w roku ubiegłym. Dyrektor departamentu, w terminie 14 dni, może wnieść do projektu harmonogramu uzupełnienia i uwagi, które są wiążące dla prezesów wojskowych sądów okręgowych.

2. W terminie do dnia 15 lutego każdego roku sporządza się plan zadań w zakresie nadzoru, o którym mowa w § 2 ust. 1, oraz sprawozdanie z realizacji zadań w zakresie nadzoru w roku ubiegłym.

3. Harmonogramy, plan oraz sprawozdania, o których mowa w ust. 1 i 2, przedstawia się niezwłocznie Ministrowi Sprawiedliwości, który może wnieść do nich, w terminie 14 dni, wiążące uzupełnienia.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *H. Suchocka*

692

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 12 sierpnia 1998 r.

w sprawie rodzaju urzędzeń i środków technicznych służących do rejestracji obrazu lub dźwięku dla celów procesowych oraz sposobów ich zabezpieczenia, przechowywania, odtwarzania i kopiowania.

Na podstawie art. 147 § 5 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89,

poz. 555) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Do rejestracji obrazu z przeprowadzanej czynności procesowej mogą służyć, przeznaczone do tego celu, urządzenia mechaniczne i elektroniczne typu analogowego lub cyfrowego, a w szczególności aparat fotograficzny, kamera filmowa lub kamera wideo.

2. Do rejestracji dźwięku z przeprowadzanej czynności procesowej mogą służyć, przeznaczone do tego celu, urządzenia mechaniczne i elektroniczne typu analogowego lub cyfrowego, a w szczególności magnetofon, radiomagnetofon, dyktafon, kamera filmowa lub kamera wideo wyposażona w aparaturę do utrwalania dźwięku.

3. Rejestracji obrazu lub dźwięku z przeprowadzanej czynności procesowej można dokonywać na środkach technicznych przeznaczonych do utrwalania obrazu lub dźwięku w urządzeniu określonym w ust. 1 i 2, a w szczególności na materiałach światłoczułych i taśmach magnetycznych, zwanych dalej „nośnikami”.

§ 2. Po dokonaniu rejestracji obrazu lub dźwięku z przeprowadzonej czynności procesowej użyty, zgodnie z instrukcją fabryczną, nośnik należy zaopatrzyć w metrykę identyfikacyjną zawierającą następujące dane z protokołu z przeprowadzonej czynności procesowej:

- 1) sygnaturę akt sprawy i oznaczenie organu przeprowadzającego daną czynność,
- 2) czas i miejsce jej przeprowadzenia oraz zakres jej rejestracji,
- 3) imiona i nazwiska osób w niej uczestniczących oraz imię, nazwisko oraz funkcję osoby dokonującej rejestracji,
- 4) typ i rodzaj użytego do rejestracji urządzenia, wraz z charakterystyką techniczną jego oprzyrządowania,
- 5) warunki oświetleniowe lub akustyczne miejsca rejestracji,
- 6) dane techniczne użytego nośnika,
- 7) warunki i sposób użycia urządzenia rejestrującego oraz nośnika, z uwzględnieniem ilości zapisanych ścieżek dźwięku i szybkości przesuwu taśmy magnetycznej,
- 8) informację o ewentualnym użyciu przyrządów automatycznych do uruchamiania i zatrzymywania urządzenia rejestrującego albo o jego awarii podczas dokonywania rejestracji lub uszkodzeniu nośnika.

§ 3. 1. Nośnik wraz z jego metryką identyfikacyjną należy opakować i zabezpieczyć odciskiem okrągłej pieczęci jednostki przeprowadzającej czynność procesową, umieszczając na opakowaniu informacje dotyczące sygnatury akt sprawy i organu przeprowadzającego czynność oraz czasu jej przeprowadzenia i osoby dokonującej opakowania.

2. Opakowany nośnik, wymagający chemicznej obróbki, przekazuje się do laboratorium, które przy jego zwrocie potwierdza zapisem w metryce identyfikacyjnej, że odpowiada on cechom technicznym opisanym

uprzednio, oraz zaopatrjuje w informację o rodzaju dokonanej czynności.

3. Nośnik nie wymagający obróbki chemicznej oraz nośnik po zwrocie z laboratorium rejestruje się i przechowuje w sposób przewidziany dla dowodów rzeczowych.

4. Każde otwarcie i ponowne zamknięcie opakowania nośnika należy odnotować w metryce identyfikacyjnej przez określenie osoby dokonującej otwarcia lub zamknięcia opakowania, czasu, miejsca i celu, w jakim zostały dokonane.

5. Jeżeli zachodzi potrzeba zmiany opakowania nośnika, należy dołączyć do niego dotychczasowe opakowanie i wraz z metryką identyfikacyjną opakować je wspólnie oraz opisać w sposób, o którym mowa w ust. 1.

§ 4. Nośnik powinien być należycie zabezpieczony, zwłaszcza przed utratą, szkodliwym działaniem środków chemicznych, termicznych, światła, promieniowania, pola magnetycznego lub elektrycznego oraz przed uszkodzeniami mechanicznymi.

§ 5. Odbitki pozytywowe zdjęć fotograficznych załącza się do akt sprawy, w której zostały wykonane.

§ 6.1. Odtwarzanie obrazu może nastąpić za pomocą urządzenia mechanicznego lub elektronicznego typu analogowego lub cyfrowego, a w szczególności projektora filmowego, rzutnika albo magnetowidu lub odtwarzacza wideo, połączonych z telewizorem.

2. Odtwarzanie dźwięku może nastąpić za pomocą urządzenia mechanicznego lub elektronicznego typu analogowego lub cyfrowego, a w szczególności magnetofonu i radiomagnetofonu, albo — gdy został zarejestrowany dźwięk na taśmie filmowej lub taśmie wideo — za pomocą projektora filmowego, magnetowidu lub odtwarzacza wideo, połączonych z telewizorem. Przy odtwarzaniu może być użyte urządzenie korygujące lub wzmacniające zarejestrowany dźwięk.

3. W metryce identyfikacyjnej dołączonej do nośnika należy uczynić adnotację o dokonaniu odtworzenia, podając czas tej czynności oraz imię i nazwisko osoby, która jej dokonała, a także cel odtwarzania.

4. W przypadku uszkodzenia nośnika podczas odtwarzania zapisu obrazu lub dźwięku należy uczynić o tym odpowiednią adnotację w metryce identyfikacyjnej.

§ 7. 1. Kopiowanie zapisów dźwięku lub obrazu z przeprowadzonej czynności procesowej może być dokonane za pomocą urządzeń i środków technicznych, o których mowa w § 1, tego samego typu, jakich użyto do ich rejestrowania, a w przypadku taśmy wideo — również przy użyciu magnetowidów.

2. Kopiowania zapisu obrazu lub dźwięku dla celów, o których mowa w art. 147 § 4 Kodeksu postępowania karnego, lub do wykorzystania w innej sprawie dokonuje się w laboratorium kryminalistycznym jednostek Policji.

3. O wykonaniu kopii zapisu obrazu lub dźwięku należy uczynić odpowiednią adnotację w metryce identyfikacyjnej nośnika oraz sporządzić notatkę, którą dołącza się do akt sprawy.

4. Do postępowania z kopią nośnika mają zastosowanie przepisy § 2, 3 ust. 1, 4 i 5 oraz § 4.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1998 r.

Minister Sprawiedliwości: *H. Suchocka*

693

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 12 sierpnia 1998 r.

w sprawie warunków technicznych przesłuchania świadka, którego dane osobowe podlegają zachowaniu w tajemnicy.

Na podstawie art. 184 § 6 pkt 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przesłuchanie świadka, którego dane osobowe podlegają zachowaniu w tajemnicy, zwanego dalej „świadkiem”, powinno odbywać się w specjalnie w tym celu przygotowanym pomieszczeniu, zapewniającym świadkowi bezpieczeństwo i zachowanie jego danych osobowych w tajemnicy, zwanym dalej „pomieszczeniem”.

§ 2. Pomieszczenie może znajdować się również poza siedzibą sądu lub prokuratury prowadzących postępowanie.

§ 3. Pomieszczenie powinno posiadać zabezpieczenia uniemożliwiające dostęp osób nie upoważnionych podczas przesłuchania, jak również wykluczające możliwość ujawnienia takim osobom wizerunku i głosu świadka.

§ 4. Pomieszczenie powinno być przystosowane do zainstalowania środków służących do przekazywania obrazu i dźwięku na odległość, a także do elektronicznego zapisu oraz odtwarzania obrazu i dźwięku, zwanych dalej „środkami technicznymi”.

§ 5.1. Sposób sprowadzenia świadka do pomieszczenia powinien zapewnić świadkowi bezpieczeństwo oraz zachowanie jego wizerunku, głosu i danych osobowych w tajemnicy.

2. W szczególności nie doręcza się świadkowi za wiadomości lub wezwań przez pocztę lub w inny sposób mogący umożliwić ujawnienie osobom nie upoważnionym tożsamości świadka.

3. Podczas opuszczania przez świadka pomieszczenia ust. 1 stosuje się odpowiednio.

§ 6. 1. Środki techniczne powinny zapewniać możliwość zniekształcenia wizerunku i głosu świadka w sposób wykluczający ujawnienie osobom nie upoważnionym jego tożsamości.

2. Środki techniczne stosuje się w sposób zapewniający zachowanie w tajemnicy wizerunku, głosu, danych osobowych oraz innych informacji lub okoliczności, które mogłyby umożliwić ujawnienie osobom nie upoważnionym tożsamości świadka.

3. Zastosowanie w trakcie przesłuchania środków technicznych może nastąpić po uprzedzeniu o tym świadka.

§ 7. 1. Treść przesłuchania może być odtwarzana i udostępniana wyłącznie za zgodą sądu, a w postępowaniu przygotowawczym — za zgodą prokuratora prowadzącego postępowanie.

2. Nośniki informacji, na których rejestruje się zeznanie świadka za pomocą środków technicznych, jeżeli zawierają dane osobowe lub informacje i okoliczności, które mogłyby umożliwić ujawnienie tożsamości świadka, podlegają rejestracji jako zawierające tajemnicę państwową, służbową albo związanej z wykonywaniem zawodu lub funkcji.

§ 8. 1. Przesłuchanie świadka z udziałem oskarżonego lub obrońcy odbywa się za pomocą środków technicznych.

2. Pytania do świadka zgłaszane przez oskarżonego lub obrońcę kieruje się w formie pisemnej, za pomocą środków technicznych albo za pośrednictwem sądu lub prokuratora.

3. Odpowiedzi na pytania kierowane do świadka przekazuje się bądź odtwarza tylko w takim zakresie, który nie spowoduje ujawnienia tożsamości świadka.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1998 r.

Minister Sprawiedliwości: *H. Suchocka*